

Sonja Albrink (CD):

Som tidligere ordførere allerede har tilkendegivet, er det ikke første gang, vi taler om velfærd for dyr. Det har vi gjort nogle gange før.

Det forslag, vi her behandler, skal jo sikre en bedre velfærd for slagtekyllinger. Ved at der indføres en maksimal plads på 40 kg pr. m², har man også løst problemet med strøelse og ventilation, og klimastyring skal også være med til at give en bedre velfærd.

Jeg vil, som en tidligere ordfører allerede har tilkendegivet, også sige, at i CD går vi også ind i det her forslag med åbent sind. Der er nogle af høringssvarene, som vi i CD gerne vil have nærmere belyst under udvalgsbehandlingen. Dyrevelfærd handler jo også om økonomi. Det er allerede blevet sagt. Vi må jo prøve at tilpasse tingene, så vi bliver ved med at have en god kyllingeproduktion her i landet.

Men jeg synes, jeg vil afslutte mit indlæg med at sige, at vi ved også, at forbrugerne gerne vil have det, som vi ser adskillige gange i køledisken: 5 kyllinger for en hundredkroneseddel. Jeg mener selv, at hvis man købte én kylling, der kostede 100 kr., så havde man mere mad end i de 5 kyllinger for en hundredkroneseddel.

Men alt i alt: Vi er positive og vil meget gerne gå ind i forslaget for at få bedre dyrevelfærd og økonomi.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det Radikale Venstre går ind for, at husdyr behandles ordentligt, også selv om det betyder, at fødevarerne bliver lidt dyrere.

Lovforslaget her handler populært sagt om kyllingers ret til at stå på egne ben, men selv med dette lovforslag er der et stykke vej endnu, før målet for dyrevelfærd er nået. Det Radikale Venstre betragter lovforslaget som et lille skridt på vejen.

Det kunne være ønskeligt, hvis vi kunne nå målet uden en sådan grad af detailregulering fra Folketingets side, som forslaget er udtryk for. Det ville være at foretrække, hvis der i stedet kunne stilles krav til dyrenes sundhedstilstand, når de nåede frem til slagtning, f.eks. at kyllinger ikke må have benproblemer.

Lovforslaget handler om minimumsrettigheder for kyllinger, nemlig lysprogrammer, strøelse, ventilation, klimastyring og indførelse af en belægningsgrad på 40 kg pr. m², alt sammen udmærket, men som sagt kun minimumsrettigheder.

Det Radikale Venstre ser frem til udvalgsbehandlingen, og vi er også positive over for forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at regeringspartierne ordførere i denne her debat egentlig har meget vanskeligt ved at skjule deres utilfredshed med det ambitionsniveau, som regeringen har lagt op til med det her forslag. Det er ikke den store begejstring, der lyser ud af Det Radikale Venstres og Socialdemokratiets ordførere, det er det mildt sagt ikke, og vi er i Enhedslisten enige i det synspunkt, som også hr. Touborg var inde på, at ambitionsniveauet i det her forslag er for lavt.

Derfor vil vi gå ind i arbejdet med det sigte, at der bør gennemføres forbedringer af det her forslag, især forbedringer, der bringer kilogrænsen betydeligt ned, og som fjerner den overgangsperiode, som er i forslaget, eller i hvert fald sikrer en meget hurtig gennemførelse af forbedringer. Det synes jeg så meget desto mere, som man jo selvfølgelig kan sige, at der kan være nogle økonomiske problemer i erhvervet, men hvad er situationen?

Situationen er, at f.eks. inden for kvægbrug indføres der ret dramatiske foranstaltninger for landbruget, som koster producenterne penge. Fiskernes vilkår drøftede vi i går, fiskerne må indstille sig på en langt mere bevaringsorienteret produktion, som også koster nogle penge. Der må man sige, at det, regeringen vil kræve her af kyllingeproducenterne, er i sammenligning meget, meget beskedent.

Vi vil tage det udgangspunkt i Enhedslisten, at hvis vi skal medvirke til at gennemføre et forslag som det her, så skal der selvfølgelig ikke alene være tale om en forbedring, og hvis man tager en meget stor lup frem, kan man selvfølgelig argumentere for, at der er en forbedring i forhold til slet ikke at have nogen regler. På den anden side skal det, vi vedtager, altså også være etisk forsvarligt, og jeg må sige, at en 40-kg-grænse – endda med en lang overgangsordning – ikke er etisk forsvarlig.

Jeg ville personlig ikke kunne holde ud at se på en sådan produktion. Jeg ved ikke, om det bliver 15 dyr, som hr. Touborg var inde på, det kan godt være, det bliver deromkring, men det bliver i hvert fald så mange, at man ikke vil kunne holde ud at se på produktionen, hvis man kommer ud og ser den i sådan et hus.